

nok vise, at den Del, som kommer til Varde, er den, som gaar mere fremad i Folketal end den, der kommer til Esbjerg, thi det er en Kendsgerning, at de mindre befolkede Sogne i Hedeegnene udvikle sig i Folketal, hvormod de mere befolkede Sogne i denne Retning staa stille eller endog somme Steder gaa tilbage. Det er en af Grundene, hvorfor jeg mener, at det er alt for lidt, der bliver lagt til Esbjerg efter dette Forslag.

Justitsministeren (Nellemann):

Jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa en ganske simpel praktisk Betragtning, som jeg tror maa øve nogen Indflydelse paa dette Spørgsmaals Afgørelse. Dersom man virkelig vil tænke sig, at Landstinget vilde optage en Strid med Folketinget og saa bringe Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, hvori jeg har forelagt det, hvad vilde Følgen deraf blive? Saa vilde Følgen blive, at Folketinget skulde forandre sin Mening. Men det er der ingen Grund til at tro, at det vil, esierjom hele Udvalget med Undtagelse af et enkelt Medlem sluttede sig til det foreliggende Forslag uden Hensyn til Partifarve, hvilket jeg vel maa bede bemærket. Altsaa, Folketinget kan ikke ventes at ville forandre sin Mening. Saa kommer Forslaget tilbage til Landstinget, og der vil man heller ikke forandre sin Mening. Hvad bliver saa Følgen? Følgen bliver, at der ingen Lov kommer ud. Saa bliver alt i Varde, Herredsfogden for Stads Herred bliver boende der, og hele Forholdet bliver ved at være, som det er. Det er et Resultat, som Esbjerg allermindest kan være tjent med, og derfor viste det sig ogsaa, da Lovforslaget kom til den endelige Afstemning i Folketinget ved 3dje Behandling, og der altsaa blev Spørgsmaal om, hvorvidt man vilde have Loven eller ikke, saa turde det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) ikke stemme imod, men han stemte for Loven som de andre, saaledes som den er. Det er altsaa det sikreste Bevis paa, at Esbjergs Interesser træve Loven frem for ikke at saa noget ud af det hele, og derfor tror jeg, at saaledes, som Sagen nu een Gang ligger for, vil det ogsaa for Esbjerg selv være det hensigtsmæssigste at tage Loven, som den er, frem for at saa det hele slaaet i Stykker i denne Samling og saa det stude ud til en usikker Fremtid, om der kan blive indført en anden Ordning end den, der i Øjeblikket foreligger. Det er derfor, jeg vilde anføre det for heldigt, om man nu vilde acceptere Forslaget, saaledes som det foreligger fra Folketingets Side, og ikke rejse en Strid, som sikkert ingen af

Parterne, men allermindest Esbjerg kan være tjent med.

P. A. Petersen: Jeg vidste ikke bedre, end at Ribe Amtsraad havde et Tilfagn fra Ministeriet om, at naar der skulde ske en Forandring med Besættelsen af Stads Herred — hvad der nu er sket ved den forrige Herredsfogeds Død — og naar der blev bygget et Ting- og Arresthus i Esbjerg, skulde Herredsfogden i Stads Herred blive flyttet til Esbjerg. Altsaa vil Esbjerg ikke have noget imod, at denne Sags Ordning bliver udstedt i Sommer, hvis der ikke kan opnaas Enighed i Aar, hvad jeg for øvrigt tror maa kunne ske.

Justitsministeren (Nellemann):

Jeg maa dertil sige, at jeg jo ikke kan foretage disse Forandringer uden at have Lovgivningsmagtens Tilslutning, og jeg har selvfølgelig ikke troet at gøre noget uden under denne Forudsætning. Det er ikke muligt uden dette. I ethvert Tilfælde maa Lovgivningsmagtens Tilslutning finde Sted, hvor der bliver Spørgsmaal om Kontorholdsgodtgørelse og deslige, og det er netop det, jeg ikke har kunnet faa. Jeg har heller ikke kunnet faa Lovgivningsmagtens Godkendelse af det Lovforslag, som jeg har stillet. Man har sat noget andet i Stedet, og jeg kan jo ikke andet end være tilfreds med, at det ærede Medlem vil have mit Forslag — det er ikke det, der er i Vejen — men jeg mener, at naar det ikke kan gennemføres, og man staar lige over for den Eventualitet, at man ikke kan faa en ny Ordning tilvejebragt, er det fornuftigste at tage det, der ligger for.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

P. A. Petersen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Sagen henvises til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Rump: Jeg tillader mig at fraraade Vedtagelsen af det stillede Forslag om et Udvalgs Nedsættelse. Jeg foreslaar, at Sagen gaar umiddelbart til 2den Behandling, saa kan enhver, som følger sig kaldet dertil, stille Ændringsforslag.